

PRAMEN

MESAČNÍK MICHALOVSKÉJ PRAVOSLÁVNEJ EPARCHIE

JANUÁR 2008

ČÍSLO 1

ROČNÍK 6

CENA 8 SK

Novoročné zamyslenie

Pri oslavách nového občianskeho roka si snád' viac ako kedykoľvek inokedy uvedomujeme skutočnosť, že všetko okolo nás má svoj počiatok a koniec v čase. Hodnotíme uplynulé obdobie a s nádejou, občas možno i s obavami, sa dívame do budúcnosti.

Pre kresťana však nemusí byť plynutie času dôvodom k neistote. Ved' Boh, „Ktorý vládne nad časom a obdobiami, Ktorý nemá počiatok ani koniec a na Ktorého nepôsobí plynutie času a s ním súvisiace zmeny“ (pozri Trebník, Modlitba na začiatku nového roka), sa z lásky k nám v Svojom Synovi, narodenom v konkrétnom čase a priestore, podriadil všetkým zákonitostiam ľudského bytia vrátane obmedzenosti časom. Ba čo viac, rovnako ako Spasiteľ pri Svojom krste, vstúpil do tečúcich vôd Jordánu a posvätil ich, tak chce posvätiť i tok nášho času, pokiaľ mu to však dovolíme. V Christu nie sme omedzení žiadnymi hraničnými kameňmi nového roku, žiadnym počiatkom ani koncom, ani udalosťami, ktoré nám spôsobujú bolesť a ktoré si často nedokážeme vysvetliť. Ved' s Jeho pomocou môžeme začínať žiť nový život každý deň, každý okamih a môžeme sa tak učiť hľadať zmysel vo všetkom, čo nás v čase a priestore obklopuje, takže nakoniec vo všetkom, čo prežívame, rozoznávame jeho otcovskú starostlivosť o nás a našich blízkych. Kiež teda máme dostatok odvahy a sily kráčať s Bohom i v novom roku, do ktorého práve vstupujeme.

Náš Pán Isus Christos, Ktorý sa pre nás a našu spásu stal človekom a vo vodách Jordánu premenil a posvätil človeka a celý hmotný svet, nech vám dá v novom roku Svoje milosti, Svoj pokoj a nech vám žehná.

V Christu Vás

Juraj, biskup michalovský

Vrátiť sa k Bohu je vždy veľkým šťastím

Každého dňa prebiehajú v našom vnútri rôzne procesy našich myšlienok. Keď urobíme niečo dobre a vydarí sa nám náš dobrý zámer a cieľ, máme z toho radosť a vieme o tej radosť hovoriť a podeliť sa s tým aj s druhými. Keď, ale urobíme niečo zlé, nejakú chybu a hriech, aj vtedy v našom vnútri prebieha proces nespokojnosti, ľútosť, aj keď nakoniec nikomu o tom nehovoríme. Ak sa veriaci modlí, postí, navštevuje bohoslužby a usiluje sa plniť Božie prikázania, spolupracuje s Bohom a Boh prebýva v ňom. Ak, ale veriaci toto zanedbá, odvracia sa od Boha, je to rozchod s Bohom. Veriaci, ale má veľkú možnosť navrátiť sa znovu do Otcovho domu., navrátiť sa k Bohu vo sv. Cirkvi, ak ľutuje svoje chyby a hriechy, ktorých sa dopustil.

V živote sa neraz spreneveríme Bohu, ale každá spomienka a ľútosť vie v našom vnútri urobiť aj zvláštne pohnutie. Žiť s Bohom v Otcovom dome znamená vedome plniť prikázania Božie. Toto nikdy nemôžeme považovať za bremeno. Keď sa toto stane kresťanovi bremenom, je to zlé znamenie. Aj Mánostratnému synovi sa doma u svojho otca stalo všetko bremenom. Stalo sa mu všetko protivné a zbytočné. Tak neraz a nie jednému kresťanovi sa stáva Boh, modlitba, prikázania, zbytočným bremenom. Nevidia vnútorný obsah. Pociťujú, že ich sloboda je obmedzovaná a uvažujú ako sa oslobodiť, ako sa dostať preč, aby na nich Boh nemal dosah. Ako keby zabudli, že od Nebeského Otca sa nedá utiecť, lebo je všade, kdekoľvek by sme odišli.

Nebeský Otec, tak ako aj každý pozemský, telesný otec, je veľmi bolestne dotknutý nad takýmto zmýšľaním detí, nad takouto ľahostajnosťou a nad stratou syna alebo dcéry. Každý človek musí v svojom živote veľmi múdro uvažovať a gazdovať so všetkým, čo sme od Nebeského Otca dostali. Tak je to aj s našim životom, aj s tým je treba veľmi múdro a opatrne nakladať a prežívať ho. Nebude to tak vždy, lebo každý mesiac sa raz vyprázdni, ak sa do neho nebude pridávať, ale len brať a brať. Všetci, ktorí opúšťajú svojho Nebeského Otca a myslia si, že sú už slobodní a neobmedzení, ale zrazu pocítia, že sú biedni. Šťastie je na strane toho, kto sa rozpomenie, že sa prehrešil voči Bohu Otcovi a zatúži po domove. Uznať si chybu, hriech a kajúcne sa navrátiť k Bohu potrebuje sebazaprenie. Tu sú vždy dve cesty, buď padnúť ešte hlbšie alebo sa pokoríť a zachrániť, navrátiť sa.

Nik z nás nie je dokonalý a preto je pre nás potrebné stále znovu a znovu vracat' sa, ak sme sa odvrátili od Otca Nebeského. Ak sme vybočili z našej cesty, je nutné sa vždy vrátiť na toto miesto, kde sme vybočili, aby sme mohli pokračovať za cieľom na našej životnej ceste. Všetci to už sami dobre poznáme z každodenného života, že odchod je vždy nepríjemný a smutný, ale návrat je radostný a príjemný, preto nezabúdajme na návraty, aj keď na to budeme potrebovať aj veľa sebazaprenia. Ale každý, kto to už zažil, nám dá za pravdu, že je to tak.

Vždy bolo a bude veľkou radosťou vrátiť sa do svojho domova, tam, kde sme sa narodili, alebo žili. Je vždy veľkou radosťou vrátiť sa k svojej rodine, tam, kde máme blízkych, rodinu, príbuzných, mnoho priateľov, známych a dobrých ľudí, tam, kde sa človek cíti dobre, príjemne a bezpečne. Koľkí spisovatelia, básnici a iní tak úchvatne opisali, čo znamená domov pre človeka. Toto všetko je len pozemský domov, ktorý pre nás trvá len krátko, ale večný domov u Otca Nebeského je večný domov, ktorý trvá na veku, kde nebudú žiadne problémy, ťažkosti, bolesti ako na tomto svete, ale večný pokoj a šťastie, ktoré ako to píše sv. apoštol Pavel, - ani ľudské oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani človeku nezišlo na um, čo Boh pripravil pre tých, ktorí ho milujú.

prot. ThDr. Štefan Horkaj

Veľa šťastia, zdravia, milosti Božej Vám v Novom Roku 2008 praje redakcia Prameň

Už tradične si na prelome roka dávame rôzne predsavzatia, ktoré chceme v novom roku uskutočniť vo svojom živote, ale ako to už býva, o pár dni na nich zabúdame ...

PRAMEN si nebude dávať predsavzatia, ale bude pracovať na tom, aby opodstatnene nosil tento názov - PRAMEN. Aby bol Prameňom, ktorý bude žriedlom nových informácií z našej eparchie, ale aj z celého Pravoslávneho sveta. Prameňom, ktorý bude zaháňať duchovný smäd a posilňovať nás v našej viere.

Keď budete cítiť túžbu podeliť sa s Vaším prežívaním viery, s Vašimi duchovnými zážitkami, s dňami vo Vašich cirkevných obciach, radi privítame Vaše príspevky, aby sme sa mohli radovať spolu s Vami, z toho všetkého, čo Hospodin Boh koná medzi nami.

Vo viere, že Hospodin náš Isus Christos, Ktorého sviatky Roždestva a Bohozjavenia slávime v týchto dňoch., Ktorý prišiel na tento svet, aby nás Svojou smrťou na dreve kríža vykúpil., Ktorý na tretí deň slávne vstal zmŕtvych., Ten Hospodin, Ktorý je neustále s nami, nech požehná našim ďalším krokom a dielam aj v tomto novom roku, aby všetko, čo konáme bolo ku sláve Božej.

diakon Dušan N. Tomko
šéfredaktor

Bohozjavenie Hospodina Nášho Isusa Christa

Ako veriaci, hlásiaci sa k Hospodinovi Isusovi Christovi, Božiemu Synovi, vyznávame Ho ako nášho Spasiteľa, Ktorý z veľkej lásky k nám prišiel na tento svet, „aby každý, kto v Neho verí nezahynul, ale mal život večný“ (Jn 3,15). Syn Boží prišiel do tohto sveta preto, aby premohol smrť a zničil moc hriechu a zla. Vo vodách Jordánu prijal na Seba hriechy celého ľudského rodu a toto bremeno niesol so Sebou počas celej Svojej pozemskej púte.

Na tejto ceste mal Hospodin Isus Christos nielen preliať Svoju prečistú Krv, aby dokončil Svoje misijné dielo, ale na Sebe samom mal zakúsiť smrť, ktorú mal práve Svojou smrťou premôcť. Smrť sa síce nestratila, ostala údelom ľudského života, ale po Christovom všetko premáhajúcom Vzkriesení, to už nie je smrť, ktorá všetko ničí a uvádza do ničoty, ale stáva sa uspením, pokojným chvíľkovým spánkom, do toho blahodátneho momentu, kedy Hospodin vzkriesi pre nový, večný život nielen nesmrteľnú dušu, ale aj telo, ktoré bolo predané zemi, lebo zo zeme bolo vzaté, ako nás učí Písmo Sväté.

„Trojčeskoje javisja poklonenje“, - spieva Cirkev v deň sviatku, ktorý slávime 6. januára a ktorý nazývame Hospodinovým Krstom, Bohozjavením, či Prosvištením (Osvietením).

Hospodin Isus Christos, Ktorého sa nedotkla škvr-

na hriechu, práve kvôli ľudskému hriechu prijíma v Jordánskych vodách Krst, aby dal príklad každému človeku, že krstom v mene Trojjediného Boha môže dôjsť odpustenia hriechov a k znovuoobnoveniu jednoty s Hospodinom Bohom.

Samotná podstata Christovho Krstu nám vyjasňuje aj druhé pomenovanie tohto veľkého sviatku - Bohozjavenie. - Sám Otec Nebeský pri Christovom krste svedčí o Nom ako o Božom Synovi a Duch Svätý v podobe holubice zostupuje na Neho, aby potvrdzoval toto svedectvo. Sama Životodárna Trojica sa tu zjavuje svetu - Otec, Ktorý nás stvoril, Syn Boží, Ktorý nás prišiel spasit' a Duch Svätý, Ktorý nás vždy oživuje a posväcuje.

Hospodinovým Krstom, Bohozjavením, ale aj Prosvištením, Sv. Cirkev pomenúva tento sviatok. Práve vďaka Krstu sme osvietení svetlom Najsvätejšej Trojice, cez ktoré môžeme poznať Neviditeľného a Nepoznatelného Boha., cez ktoré poznávame svet zemský aj svet nebeský., cez ktoré sa nám odkrýva Božia vôľa pre nás.

Toto OSVIETENIE sa neudialo iba na Jordáne pred 2 tis. rokmi, ale ono pôsobí každý deň, každú hodinu, cez sväté bohoslužby, cez Sväté Tajiny, v Svätej Christovej Pravoslávnej Cirkvi - skutočne a tajomne nás osvecuje a posväcuje.

Tento sviatok sa nazýva Prosvištením - Osvietením

aj preto, lebo práve v tento deň Christovi nasledovníci v prvých storočiach kresťanstva, osvietení pravdou Christovho Evanjelia, zjednocovali sa s Christom v Svätej Tajine Krstu, cez ktorú sa my všetci stávame súčasťou Cirkvi, Christovho mystického tela a deťmi Nebeského Otca.

Práve tento sviatok nás vyzýva, aby sme si uvedomili, že cez Svätý Krst sme sa my všetci zaoddeli do žiarivacej odevu Božej pravdy, čistoty a svätosti., ktoré sme povolani vo svojom živote nielen chrániť, ale aj zveľaďovať, znásobovať, aby sme sa v mene Božom stávali čistejšími a svätejšími. Ved' aj Sám Hospodin Boh nás vyzýva: „Budte svätí, lebo Ja váš Hospodin Boh Som Svätý!“ Byť svätým je našim povolaním!

Hospodin náš Isus Christos, Ktorý nám na Jordánskej rieke odkryl tajomstvo Svojho Božstva., Ktorý v pokore sklonil hlavu pred Jánom Krstiteľom, vyplniac tak Otcovu vôľu, ukázal nám tak cestu ako premôcť hriech a smrť., Ktorý nám daroval veľké Tajomstvo Svätého Krstu a tým nám otvoril bránu do večného života, nech požehná z trónu Svojej velebnosti všetkým našim dňom.

prpravil Dušan N. Tomko

Pracovná cesta vладыky Juraja v Grécku

V dňoch 3. – 11. decembra 2007 sa preosvietení vладыky Juraj, biskup michalovský, v doprovode riaditeľa Úradu MPE v Michalovciach prot. Vasil Bardzáka a tajomníka Úradu MPE v Michalovciach pre ekonomiku prot. Imricha Belejčaniča, zúčastnili zahraničnej pracovnej cesty v Gréckej pravoslávnej cirkvi pri príležitosti slávnosti svätiteľa Nikolaja, arcibiskupa myrlykijského, patróna všetkých námorníkov, ktorá sa konala v prímorskom mestečku Galaxidi, blízko Delf. Táto zahraničná pracovná cesta sa uskutočnila na základe pozvania správcu farnosti Galaxidi, prot. Konstantína Malliosa, s požehnaním miestneho biskupa metropolitu fokidského Athinagorasa.

Oslavy sa začali slúžením veľkej večernej s litiou, počas ktorej vystúpil vладыky Juraj s kázňou a príhovorom k veriacim. V nasledujúci slávnostný deň sa konala sv. utreňa a následne sa slúžila slávnostná svätá liturgia, počas ktorej vладыky Juraj opäť kázal o význame svätiteľa Nikolaja pre súčasný kresťanský svet. Po liturgii sa uskutočnil slávnostný sprievod s ozdobenou ikonou sv. Nikolaja a ostatkami tohto veľkého svätca, ako i s ostatkami sv. Panteleimona okolo hraníc mesta Galaxidi, čím sa zverilo celé mesto do ochrany svojho patróna a ochrancu svätého divotvorcu Nikolaja. Tejto veľkej slávnosti sa zúčastnili starosta mesta, predstavitelia spoločenského a kultúrneho života, zástupcovia polície a námorníctva, miestni skauti a mládež.

7. decembra prijal našu delegáciu fokidský metropolita Athinagoras vo svojej rezidencii. Po tomto stretnutí sme navštívili starý byzantský monastier sv. Lukáša Gréckeho, kde nás prijal jeho igumen archimandrita Georgij.

V ďalších dňoch sme sa pracovne stretli s vedúcim kancelárie pre mládež aténskeho arcibiskupstva prot. Antóniom Kalligerisom, kde sme predjednali možnosti spolupráce v oblasti mládežníckej činnosti. Na tomto stretnutí boli dohodnuté konkrétne body vzájomnej spolupráce a to na úrovni eparchiálnej i lokálnej (konkrétne PCO Košice). Zároveň sme rokovali o možnosti rozvoja tzv. cirkevného turizmu, čo znamená vzájomné výmeny návštevy našich veriacich spojených s pútnickým poznávaním daných regiónov.

V nedeľu 9. decembra sme s požehnaním Jeho Blaženstva

arcibiskupa aténskeho a celého Grécka Christodula slúžili svätú liturgiu v chráme sv. apoštola Tomáša v Aténach. Po nej sme z rúk správcu farnosti archimandrita Nektária obdržali čiastočky svätých ostatkov (sv. biskupa mučeníka Eleuthéria /Je-leuféria/, sv. novomučeníka Pachómia /pochádzajúceho z územia dnešnej Ukrajiny, sv. mučeníkov z monastiera sv. Sávy Osvieteného v Palestíne). Naša eparchia bola obdarovaná aj čiastočkou sv. ostatkov ctihodného kňaza Nikolaja Planasa, patróna gréckych farských kňazov.

Našu pracovnú návštevu sme ukončili odslúžením večernej v chráme sv. apoštola Tomáša spoločne s o. archimandritom Nektáriom na jeho farnosti, ktorému touto cestou za jeho starostlivosť ďakujeme.

prot. Vasil Bardzáka
riaditeľ Úradu MPE v Michalovciach

Drahí dôstojní otcovia, bratia a sestry v Christu!

Nezabudnite že môžete pomôcť Cirkvi a nemusí Vás to nič stáť. Z dane, ktorú odvediete štátu si môžete sami určiť, že 2% venujete na podporu charitatívnej a filantropickej služby našej eparchie. Bližšie informácie Vám poskytneme na web stránke Filantropie michalovskej pravoslávnej eparchie www.filantropiampe.sk a na týchto kontaktoch:

Filantropia michalovskej pravoslávnej eparchie v Michalovciach
(zriaďovateľ ÚER MPE v Michalovciach - účelové zariadenie cirkvi)

sídlo: Duklianska 16, 071 34 Michalovce

tel.: 056/642 41 56, fax: 056/643 15 00

web: www.filantropiampe.sk

email: filantropiampe@filantropiampe.sk

skype login: filantropiampe

vysunuté administratívne pracovisko

Špitálska 3, 2. poschodie, č. dverí 210,
071 01 Michalovce, tel.: 069/202 1541,
tel.: 069/203 8091 (VoIP linky v cene miestneho hovoru)

email: sekretariat@filantropiampe.sk

potvrdil svätý Gregor v úrade konštantínopolského arcibiskupa svätého Gregora Bohoslova.

V r. 383 bol svätý Gregor Nisský účastníkom snemu v Konštantínopole, kde predniesol reč o Božstve Syna a Svätého Ducha. V r. 386 bol znova v Konštantínopole, kde predniesol nadhrobnú reč zosnulej cisárovnej Plakille. V r. 394 bol svätý Gregor opäť prítomný v Konštantínopole na miestnom cirkevnom sneme, ktorý bol zvaný kvôli vyriešeniu cirkevných záležitostí v Arábii.

Svätiteľ Gregor Nisský bol ohnivým obrancom pravoslávnych dogiem a horlivým učiteľom svojej pastvy. Bol milostivý a spolutrpiači otec členov svojho košiaru, ich orodovník pred sudcami; od ostatných sa odlišoval svojou veľkodušnosťou, trpezlivosťou a mierumilovnosťou.

Dožijúc sa hlbokkej staroby, pokojne odišiel svätý Gregor Nisský krátko po skončení Konštantínopolského snemu na večnosť k svojmu Stvoriteľovi. Spolu so svojimi veľkými súčasníkmi, svätiteľmi Vasiľom Veľkým a Gregorom Bohoslovom, mal svätiteľ Gregor Nisský veľký vplyv na cirkevný život svojej doby. Jeho rodná sestra, svätá Makrina, mu raz napísala: „Ty si známy aj mestám, aj ľudovým masám, aj celým oblastiam: cirkvi Ťa posielajú i volajú na pomoc“. Svätiteľ Gregor vošiel do histórie ako jeden z najvýznamnejších teológov a dejateľov kresťanskej idey IV. storočia. Majúc hlboký filozofický dar, chápal filozofiu iba ako prostriedok pre hlbšie preniknutie do ozajstného zmyslu Božieho Zjavenia.

Svätý Gregor nám po sebe zanechal mnoho prác dogmatického charakteru, reči a poučenia.

Pravá Christova Cirkev pravoslávna si ctí pamiatku svätého biskupa Gregora Nisského každoročne dňa 10. januára/ 23. januára.

Róbert IVAN

Z PRAVOSLÁVNEHO SVETA

Zomrel arcibiskup Novej Justiniány a celého Cypru Chryzostom I.

22. decembra 2007 zomrel vo veku 80. rokov bývalý prvohierarcha Cyperskej Pravoslávnej Cirkvi, arcibiskup Novej Justiniány a celého Cypru Chryzostom I.

Arcibiskup Chryzostom I., sa narodil 27. septembra 1927. Po ukončení gymnaziálnych štúdií v r. 1950 vstúpil do monastiera Kikkos. Po roku prijal z rúk metropolitu Makarija III. diakonské svätenie. V r. 1961 bol vysvätený na kňaza. V rokoch 1961 – 1966 vyučoval filozofiu a cirkevnú históriu v Duchovnom Seminári sv. Barnabáša. V r. 1968 bol archimandrita Chryzostom vysvätený na biskupa konstantijskeho a po piatich rokoch sa stal metropolitom paphským. 12. novembra 1977 ho Posvätná Synoda zvolila za hlavu miestnej Cirkvi – arcibiskupa Novej Justiniány a celého Cypru.

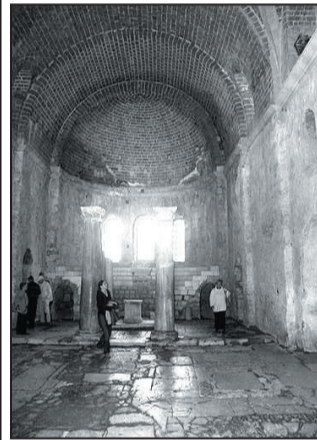
Arcibiskup Chryzostom sa zaslúžil o obnovenie monastiera na Cype., zakladal organizácie na pomoc deťom, mládeži, ženám., z jeho iniciatívy sa rozvíjali pravoslávne média – rádio „Logos“, mnohé periodiká. V máji 2006 sa arcibiskup Chryzostom kvôli vážnej chorobe vzdal úradu prvohierarchu cyperskej cirkvi a na jeho miesto bol zvolený arcibiskup Chryzostom II..

Posledná rozlúčka so zosnulým vладыkom Chryzostomom sa uskutočnila 24. decembra 2007 v nikozijskom chráme Blahoviščenija Presvätej Bohorodičky. Obrady viedol súčasný arcibiskup cyperský Chryzostom II. za účasti predstaviteľov jeruzalemskej, srbskej a gréckej cirkvi.

Turecká vláda povolila odslúžiť Sv. liturgiu v Nikolajevskom chráme v Mýrach Lykijských

Turecká vláda povolila odslúžiť Sv. liturgiu v chráme sv. Nikolaja v Mýrach Lykijských. Mesto Mýra (súčasná Demre) leží v historickej provincii Licia, na stredomorskom pobreží v Malej Ázii. V 4. stor. tu bol postavený chrám zasvätený sv. čudotvorcovi Nikolajovi, ktorý je v súčasnosti premenený na múzeum.

Mnohé roky Cirkev prosila turecké orgány, aby jej bolo umožnené slúžiť v tomto historickom chráme aspoň v deň sviatku sv. Nikolaja, čudotvorcu. V tomto roku, pričom významnú rolu zohralo stretnutie patriarchu Konštantínopolského Bartolomeja s novým ministrom kultúry Turecka Ertugrul Günay, bolo dovolené slúžiť obrady v tejto starej kresťanskej svätyni.

Ako sa vyjadril sám minister Günay, ktorý je predstaviteľom umiernennej islamskej frakcie: „Z srdca si prajem, aby všetci obyvatelia tejto krajiny mohli slobodne oslavovať svoje náboženské sviatky na miestach, ktoré sú najvážnejšie pre ich bohoslužobný život“.

Podľa agentúry AsiaNews, vláda nielen dovolila slúžiť v chráme v Demre, ale vydelila aj 40 tis. tureckých lír (v prepočte 25 tis. euro) na opravu chrámu sv. Nikolaja, kde boli v minulosti uložené mošči sv. svätiteľa Nikolaja, čudotvorcu (v súčasnosti sú uložené v bazilike San Nicolas v talianskom Bari).

Spor o priznanie Teofila III. ako Jeruzalemského patriarchu naďalej pokračuje

Po troch rokoch, keď sa už zdalo, že spor medzi Jeruzalemským patriarchátom a izraelskou vládou v otázke uznania nového patriarchu Teofila III. dôjde konca, objavili sa nové problémy, ktoré tento spor ešte viac prehľbujú.

Pred tromi rokmi, po zosadení patriarchu Ireneja I., bol na patriarchiu katedru zvolený patriarcha Teofil III.

Podľa starých tradícií Jeruzalemského patriarchátu, kandidát na patriarchiu stolec musí byť uznaný aj svetskou vládou tých krajín, na území, ktorých má Jeruzalemský patriarchát svoju jurisdikciu. V súčasnosti je to Izrael, Jordánske Kráľovstvo a Palestína.

Dlhý čas Izrael odmietal uznať voľbu Teofila III. ako legitímnu. Po trojročných rokovaniach medzi oboma stranami, Izrael zostavil komisiu, ktorá mala vyriešiť tento problém, a ktorá nakoniec, pred dvoma mesiacmi, uznala legitímnosť voľby patriarchu Teofila.

19. decembra 2007 však Najvyšší súd spravodlivosti v Izraeli BAGAC vydal nariadenie, ktoré až do súdneho vyriešenia prípadu, po tom, čo bývalý patriarcha Irenej I., ktorý bol zosadený Soborom Jeruzalemskej Pravoslávnej Cirkvi, podal návrh na prešetrenie legitímnosti jeho detronizácie z patriarchej katedry, zakazuje priznať Teofila III. Jeruzalemským patriarchom.

zdroj: patriarchia.ru, cerkiew.pl.

ŽIVOT SVÄTÝGH

Svätiteľ Gregor, biskup nisský

Svätiteľ Gregor, biskup nisský, bol mladším bratom svätiteľa Vasiľa Veľkého (pamiatka 1. januára). Narodil sa a vychovávaný bol v čase počiatkov šírenia ariánskej herézy (nesprávneho cirkevného učenia, pozn. autora). Získal výnimočné vzdelanie, jedného času bol učiteľom rétoriky. V r. 372 bol rukopoložený (vysvätený, pozn. autora) svätým Vasiľom Veľkým a ďalšími archijerejami na biskupa mesta Nissy v Kappadókii.

Svätý Gregor bol tvrdým vyznávačom Pravoslavia a spolu so svojim bratom Vasiľom Veľkým bojoval proti ariánskeму bludnému učeniu, pretrpiac si mnoho protivenstiev zo strany ariánov, ktorými bol v r. 376 falošne obžalovaný za nesprávne využitie cirkevného majetku, následne bol zbavený biskupskej katedry a vyhnaný do Ankiiry. Nasledujúci rok bol svätý Gregor opäť v neprítomnosti na dialku zosadený snemom ariánskych biskupov, avšak nedal sa zastrašiť a nebojácne pokračoval v utvrdzovaní svojej pastvy v Pravoslávii, prechádzajúc z jedného mesta do druhého.

Po smrti cisára Valenta (r. 378) mu bola vrátená jeho biskupská katedra a bol radostne privítaný svojou pastvou. V r. 379 mu zomrel brat, svätý Vasiľ Veľký. Svätý Gregor ťažko niesol stratu svojho učiteľa. Napísal mu epilóg (nadhrobnú kázeň, pozn. autora) a dokončil svätiteľom Vasiľom zostavený opis šiestich dní Stvorenia sveta, takzvaný Šestodnev. V tom istom roku sa svätý Gregor zúčastnil aj Antiochijského snemu proti heretikom, ktorí si nectili panenstvo Božej Matky a iným heretikom, ktorí sa zasa klaňali Bohorodičke ako božstvu. Snemom bol zvolený za vizitátora cirkvi v Arábii a Palestíne, aby tu utvrdil pravoslávne učenie o Presvätej Bohorodičke. Na spiatocnej ceste svätý Gregor navštívil Jeruzalem a poklonil sa svätým miestam.

V r. 381 bol svätý Gregor jedným z hlavných činiteľov II. Všeobecného snemu Christovej Cirkvi pravoslávnej, zvaného do Konštantínopola, proti heretickému učeniu Makedónia, ktorý nesprávne učil o bytnosti Svätého Ducha. Na tomto sneme bol na podnet svätého Gregora doplnený Nicejský Symbol viery. Spolu s inými biskupmi

Svätý svätiteľ Gregor Nisský, modli sa za nás hriechných pred Hospodínom!

SVÄTÝ NOVOMUČENÍK JURAJ Z JANINY

Život svätého novomučenika Juraja z Janiny - patróna a ochráncu vладыky Juraja

Svätý slávny novomučeník Juraj sa narodil v r. 1808 v malej dedinke blízko mesta Grevena v dnešnom severozápadnom Grécku v rodine chudobných roľníkov, ktorí sa volali Konstantinos a Vasilo. Kvôli chudobe nenavštevoval školu, takže sa nikdy nenaučil čítať a písať. V pomerne útlom veku osirel. Neskôr odchádza do mesta Janina, ktoré je dodnes metropoliou Epiru, severozápadného regiónu Grécka. Tam vstúpil do služieb miestneho albánsko - tureckého dôstojníka menom Hadži Abdullah, u ktorého pracoval ako jeden z najvyššie postavených služobníkov osem rokov.

V októbri 1836 bol krivo obvinený svojimi osobnými nepriateľmi, pravdepodobne závistlivými spoluzápadníkmi moslimského vyznania, že vraj prijal islam a potom sa opäť vrátil ku kresťanstvu.

Vtedy sa v súlade s moslimským náboženským právom takýto skutok trestal smrťou. Pred sudcom sa Jurajovi nakoniec podarilo dokázať, že sa jednalo o ohováranie a tak bol opäť prepustený.

Onedlho sa Juraj oženil s kresťankou, ktorá sa volala Eleni (Helena) a vstúpil do služieb osmanského dôstojníka v inom meste. Začiatkom r. 1838 sa znova ocitol v Janine, kde sa zúčastnil krstín svojho syna Jána. V Janine si ho všimli jeho starí nepriatelia a závistlivci, takže bol v stredu 12. januára 1838 opäť obvinený z apostasie (odpadnutie od islamu) a nehládaci na predchádzajúci oslobodzujúci rozsudok bol zatknutý, uväznený a kruto mučený v snahe prinútiť ho prijať islam. Juraj však zostával neoblomný v svojej vernosti Christovi. Márne sa pokúšali biskupi danej oblasti a iní významní činitelia gréckej komunity o jeho oslobodenie. Juraj dokonca odmietal možnosť utiecť z väzenia do už slobodného gréckeho štátu. Tento málovravný, prostý a nevzdelaný mladý človek a otec rodiny, bol pevne rozhodnutý vydať svedectvo o Christovi, v čom ho podporilo i videnie anjela, o ktorom vyrozprával svojim spoluväzňom.

Trikrát ho viedli pred sudcu. Juraj však zostal neoblomný v svojom vyznaní a tak bol nakoniec v pondelok 17. januára 1838 obesený na janinskej tržnici. Jeho sväté ostatky zostali tri dni na

šibenici; kresťania i moslimovia pred nimi v noci videli tajomný svetelný lúč (zjavne nestvorené svetlo Božej milosti), ktorý mizol, keď sa ho pokúšali dotknúť.

Po troch dňoch sa podarilo janinskému metropolitovi Joachimovi mučeníkove sväté ostatky vykúpiť a slávnostne pochovať blízko katedrály. Na príhovory mučeníka skoro začalo dochádzať k mnohým uzdraveniam medzi kresťanmi aj moslimami; tieto boli zdokumentované, overené podpismi svedkov a zaslané konštantínopolskému patriarchovi a tamojšej posvätnéj synode. Na základe slávnostného rozhodnutia posvätnéj synody bol mučeník Juraj už rok a pol po svojej smrti oficiálne zaradený medzi svätých.

26. októbra 1971, v deň pamiatky svätého veľkomučeníka Dimitria Solúnskeho, boli slávnostne prenesené jeho sväté ostatky do novozbudovaného chrámu, kde sú dodnes uložené v striebornom relikviári. V Janine sa taktiež zachoval pôvodný dom, v ktorom svätec so svojou rodinou žil a ktorý je dodnes cieľom cesty mnohých pútnikov.

Svätý Juraj z Janiny patrí medzi najobľúbenejších a najuctievanejších svätcov v Grécku, pretože na jeho príhovory dodnes dochádza k mnohým vypočútiam a uzdraveniam. Je známy ako „Fustanelas“, „ten, ktorý nosí fustanelu“, bohato skladanú mužskú suknicu, s ktorou je vyobrazovaný na ikonách. Je patrónom gréckej prezidentskej gardy, ktorá tiež nosí fustanelu.

Čiastočky svätcových ostatkov sa nachádzajú aj v našej eparchii, v kélii vладыky Juraja.

Pamiatku sv. novomučenika Juraja oslavujeme 17/30. januára, a výročie prenesenia jeho svätých ostatkov 26. októbra/8. novembra.

Tropar, hlas 4.: Ospevujme slávneho Juraja, Christovho mučeníka, chválu Janiny a jej ochráncu, lebo neochvejne zápasil a zvíťazil nad nepriateľom v sile Ducha. Teraz sa ustavične prihovára, aby sa našim dušiam dostalo milosrdenstva.

Juraj, biskup michalovský

Zapáľme Znovu Svet Christovou Láskou

Nedávno som viedol rozhovor s mladými ľuďmi o kresťanstve, o prežívaní našej viery, o našom svedectve v dnešnom svete. Po lamentáciach nad tým, že nás je málo, že nás neberú vážne, ako napr. iné väčšie „cirkvi“, sme spoločne došli k jadrú problému veci, a to: ŽE MÁLO SVEDČÍME O TOM, ŽE SME TU, A KEĎ AJ SVEDČÍME, NAŠE SVEDECTVO NEMÁ TÚ SILU SV. DUCHA ako v čase apoštolov, keď po jednej kázni sv. apoštola Petra sa k Cirkvi pridalo vyše tri a pol tisíc ľudí. Je ešte v dnešnom svete potrebné hlásať Christovo Evanjelium? Ved' svet o to aj tak nestojí. A akým spôsobom hovoriť o Christovi v dnešnom svete? A to nie je otázka iba pre duchovných, ale pre každého jedného z nás, ktorí sme povolani byť svetlom pre tento svet.

Jeden z veľkých podvyžníkov našich dní – starec Pajsij Svätorský, hovoril: „Teraz je tak veľa ľudí – miliardy tých, ktorí Christa nepoznajú, a tak málo tých, ktorí Ho poznajú. Čo sa stane? ... Prídu dni, ktoré z Božieho dopustenia otrasú svetom. Ľudia budú hľadať niekoho, kto im rozpovie o Christovi. ... Ale už dnes sú ľudia duchovne vyhladovaní a vysmádnutí“. Ako im dať to, čo potrebujú?

Toto nie je adresované iba tým, ktorí sú povolani ohlasovať Christa z ambónu, duchovným, ale každému pokrstenému, ktorý sa krstom stal učeníkom Hospodina Isusa Christa. Všetci sme povolani zvestovať Evanjelium, svedčiť o ňom, samozrejme v prvom rade svojim vlastným životom. Ale o radosnej zvesti Evanjelia musíme aj hovoriť všetkým tým, ktorí sú ešte ďaleko od pravdy, od viery, od Boha.

Evanjelium pred nás predstiera cestu našej kresťanskej viery. Je to dobrá, radosná novina o tom, že Boh prijal na seba naše človečenstvo, zachránil ľudský rod z večného otroctva hriechu a Svojou smrťou a zmŕtvychvstaním zvíťazil nad smrťou.

A túto radosnú zvesť sme my povolani zvestovať celému svetu. Nikto iný, ale my, pravoslávni. Keďže kresťanstvo je pravá viera a pravoslávie je práva forma tejto pravej viery, tak iba pravoslávni kresťania môžu ponúknuť a dať plnosť tejto pravdy dnešnému hľadajúcejmu človeku. Každý pravoslávny kresťan ako súčasť mystického Christovho Tela – Cirkvi, je zaviazaný žiť vo viere a láske so svojimi bratmi. Ale takisto je zaviazaný v každý čas deliť sa so svojou vierou, ponúkať ju tým, ktorí ešte neprijali veľký dar – byť časťou pravej Christovej Cirkvi. A táto zodpovednosť je na každom z nás.

Ale akým spôsobom výjsť do tohto sveta, ktorý zdá sa, nechce počuť „staré rozprávky“ o Christovi, ktorý sa zhaňa po novotách a senzáciiach? Inšpiráciu, posilu nám treba čerpať z Prameňa nášho bytia – u Hospodina Isusa Christa. Vždy a všade ohlasujúc Evanjelium, Božie slovo, máme konať a hovoriť s láskou. Christos aj nám hovorí to, čo povedal Svojim apoštolom: „podľa toho poznajú všetci, že ste Mojimi učeníkmi, keď sa budete navzájom milovať“ (Jn 13,35).

Hľadajúci ľudia, ktorí nás stretnú, nepôjdu za našimi dogmami, za našimi, aj keď nádhernými bohoslužbami, lebo im nerozumejú. Darmo budeme vychvaľovať krásny obraz pred slepým človekom, ktorý nemá pojem o farbe. Ale keď uvidia našu lásku, keď v nás uvidia Boha, vtedy znova nastane ten zázrak Pädesiatnice prvotnej Cirkvi,

kedy pohania prichádzali so slovami: - „pozrite, ako sa milujú, ... aj my chceme žiť tak ako oni“, - prijímali Christa, a dokonca za Neho boli ochotní dať svoj život.

Nikdy neboli ľudia takí nešťastní, ako ľudia našej doby. Ľudia trpia a umierajú bez hlbšieho zmyslu, a my im môžeme dať Boha. Táto doba uhaša v ľudských srdciach lásku, ale nesmie ju uhasiť v srdciach veriacych. Aby z našich úst nebolo počuť – „Prečo práve ja? Nech to robia iní“. Aby o nás neplatili Christové slová: „Ak však soľ stratí svoju chuť, čím sa osolí? Na nič nie je súca, len aby ju vyhodili a pošliapali“ (Mt 5,13). Nech nás tieto slová zmobilizujú, zohrejú srdce každého pravoslávneho človeka blahodätou Sv. Ducha a láskou Hospodina Isusa Christa, aby sme so zápalom svedčili o Christovom Evanjeliu.

Ale čo máme robiť, aby naše pravoslávne ohlasovanie Christovho Evanjelia bolo úspešné, aby oslovilo dnešného človeka? V prvom rade musíme hlásať Christa a Jeho Evanjelium, nie to, čo sa páči nám a lahodí našim chůtkam! Po druhé – musíme sami žiť podľa Evanjelia! A po tretie, čo je tiež nevyhnutné – musíme poznať súčasný svet a dnešného človeka s jeho radosťami i starosťami! Naše slovo, ak má zaujať súčasného človeka, musí byť INĚ ako to množstvo slov a informácií, ktoré sa valia na neho z každej strany. Za Christom išli davy, ... Jeho učenie nebolo prepracovanejšie, z ľudského pohľadu lepšie, ako učenie farizejov a zákonníkov, ale národ Ho nasledoval, „lebo ich učil ako ten, ktorý má moc“, nie iba prázdny rečami.

Keď chceme niečo rozdávať, v prvom rade to musíme vlastniť. A z tohto musí vychádzať aj naše ohlasovanie Evanjelia. Ak chceme hlásať Christa a iných priviesť k poznaniu pravdy, v prvom rade musíme my sami žiť živou vierou. Naša viera musí byť hlboká, viditeľná a skutočná. Aby sme mali my sami jasno v tom, prečo sme pravoslávni. A to bude už prvá seriózna odpoveď tým, ktorí hľadajú svoje miesto, alebo nemajú vieru.

Veľký svedok Pravoslávia našich dní Serafim Rose hovorí: „... Do obchodu s hračkami v Santa Rose v Kalifornii prišla mamička so svojim dvojročným synčekom. Jej pozornosť zaujala slušne oblečená pani, ktorá tiež vošla do obchodu spolu so svojim dospievajúcim synom. Zdali sa jej akýsi iní. Boli tichí, pokojní, ale čo ju najviac zaujalo, bolo ich správanie jeden k druhému: chlapec úctivo rozprával so svojou matkou a ona mu s láskou a dobrotou odpovedala. Mladá matka si pomyslela: „Tak by som chcela, aby vyrastal náš vzťah takto, keď vyrastie môj synček“. Vtedy táto mladá mamička prišla k žene a spýtala sa: „Vy chodíte do chrámu?“ Ďalší rozhovor ukázal, že táto pani je manželkou pravoslávneho kňaza v Santa Rose. Začala mladej mamičke hovoriť o chráme, o Cirkvi, a tú, to prvé zainteresovanie priviedlo k tomu, že začala chodiť do chrámu, neskôr aj so svojim manželom aj synčekom, a postupne celá rodina prijala pravoslávie“.

Často si ani neuvedomujeme, ale naše každodenné veci, či už zehnanie, či modlitba vypočutá z našich úst, naše správanie jeden voči druhému, môže zmeniť niekomu život, či odhryť mu dvere k poznaniu pravdy. Totiž jeden príklad nahradí tisíc počutých kázni.

diakon Dušan Tomko

ZMLUVA VIERY A LÁSKY

Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo (Jn 14, 21*)

Hospodin Boh, ako nás učí naša viera, je našim Nebeským Otcom plným lásky – Otcom, Ktorý miluje každého človeka. Táto, Jeho všetko objímajúca láska, sa obzvlášť prejavila, keď poslal Svojho Jednorodného Syna Isusa Christa na tento svet, na smrť na dreve kríža, „aby každý, kto v Neho verí nezahynul, ale mal život večný“. Za týmto spasiteľným dielom bola Božia láska. A preto aj odpoveďou človeka na lásku Božiu má byť práve láska k nášmu Stvoriteľovi, Hospodu Bohu.

Naša viera nás taktiež učí a vyzýva milovať našich blížnych. Ved' všetci sme deťmi jedného Boha Otca, všetci sme bratmi v Christovi, Ktorý za nás všetkých preliadol Svojou prečistú krv.

Jasne vidíme, že viera a láska sú veľmi úzko prepojené. Láska zmocňovaná dobrými skutkami je ovocím pravdivéj, skutočnej viery, o ktorej hovoril sv. apoštol Pavol, ale viera bez lásky a dobrých skutkov je mŕtva a mŕtva viera nevedie do večného života. A to isté platí aj naopak. - Láska a dobré skutky bez pravej viery nemôžu človeka spasiť, lebo je nemožné milovať Boha a zároveň neveriť v Neho. A tiež ľudská prirodzenosť oslabená hriechom nedokáže konať pravé dobré skutky, ak sa jej nedostane milosti cez vieru v Isusa Christa. Cnostný život, život podľa Božej vôle, je hrdinstvom, ktoré od nás vyžaduje nemalú námahu a úsilie k boju s pokušeniami, ktoré z každej strany útočia na človeka, ktorý sa rozhodne pre život s Bohom. Preto každé duchovné zmáhanie, každý podvih k Bohu, potrebuje nadprirodzenej pomoci, ktorej sa nám dostáva iba cez vieru, ktorá je nevyhnutná pre cnostný a bohabojný život. „Bez viery však nie je možné páčiť sa Bohu. Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí tým, ktorí Ho hľadajú“ (Hebr 11, 6).

Mojžišov zákon starozákonným ľuďom dával predpisy, ale nedával im lásku a silu, aby mohli tieto predpisy vyplňať. A tak človek Starého zákona ostával bezradným v množstve predpisov, ktoré ho síce učili životu, ale ktoré nebol schopný plniť a nesplnenie predpisov zákona nieslo so sebou kľatbu a trest.

Ale prišiel Christos, Ktorý oslobodil človeka od kľatby, ktorá visela nad ním. Vykúpil človeka z hriechu, prisľúbil odpustenie a nič za to nežiada, iba vieru v Neho.

Pravá láska sa prejavuje v skutkoch lásky, čiže v dobrých skutkoch. Ak tieto chýbajú, tak vtedy ťažko hovoriť o skutočnej, pravej láske. Hospodin Isus Christos hovorí: „Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. ... Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo“ (Jn 14, 21*). A sv. apoštol Ján nás vyzýva: „Deti, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom a opravdivo“ (1 Jn 3, 18). „Lebo to je láska k Bohu, aby sme zachovávali Jeho prikázania“ (1 Jn 5, 3).

Z toho nám plynie, že ak zachováваме Božie prikázania, milujeme Hospoda Boha. A vlastne, dodržiavanie prikázani je vonkajším meradlom nášho vzťahu k Bohu. Druhým, vnútorným meradlom je naše vlastné svedomie. Svedomie, ako vnútorný hlas, ktorý človeku hovorí o tom, čo je dobré a čo zlé, čo je správne, spravodlivé, šlachetné, a čo choré a bezcenné. Za dobré konanie svedomie odmeňuje človeka vnútorným pokojom. Naopak za zlé skutky ho trápi nepokojom, vnútorným súžením, ktoré má doviest človeka späť na správnu cestu.

Sami dobre vieme, že to vnútorné Božie právo, ktoré bolo vpísane do srdca každého človeka neraz nestačí, aby udržalo človeka na ceste dobra. Preto Milostivý Boh dal na Sinajskej hore skrze Mojžiša izraelskému národu a nakoniec aj nám vyrytý do kamenných tabúl Boží zákon – Desatoro., vonkajšie Božie právo, v ktorom máme viditeľne, jasne stanovené čo je dobré a čo zlé.

Otvorme svoje srdcia pre Boha, aby On Sám vpísal Svoj Zákon do kamenných tabúl nášho srdca a obmäkčil ich Svojou láskou.

otec Nikodim

ZO ŽIVOTA EPARCHIE

Program Preosvieteného vладыky Juraja na mesiac január

- 1. 1. 2008 /utorok/ 9.00 hod.** Archijerejská sv. liturgia v katedrálnej chráme v Michalovciach z príležitosti sviatku sv. Vasil'a Veľkého, spojená s poďakovaním za uplynulý občiansky rok
- 5. 1. /sobota/ 7.00 hod.** Archijerejská sv. liturgia s veľkým posvätením vody pri príležitosti predsviatku Bohozjavenia Hospodina v katedrálnej chráme v Michalovciach
- 16. 00 hod.** Veľké povelčerie v katedrálnej chráme v Michalovciach
- 6. 1. /nedel'a/ 10.00 hod.** Archijerejská sv. liturgia s veľkým posvätením vody pri príležitosti sviatku Bohozjavenia Hospodina v katedrálnej chráme v Michalovciach
- 19.30 hod.** Veľké povelčerie v Inovciach, následne vianočný koncert „Nesieme Vám novinu“ miestnej mládežníckej skupiny
- 7. 1. /pondelok/ 9.30 hod.** Archijerejská sv. liturgia pri príležitosti sviatku Narodenia Hospodina v Inovciach
- 8. 1. /utorok/ Bratislava - stretnutie Jeho Excelencie pána prezidenta Slovenskej republiky doc. JUDr. Ivana Gašparoviča CSc., s predstaviteľmi cirkvi a náboženských spoločností na Slovensku**
- 9. 1. - 10. 1.** Návšteva Jeho Vysokopreosvietenosti Adama, arcibiskupa przemyslského a novosádeckého (Poľsko), spojená s prevzatím ostatkov sv. kňaza - mučeníka za sväté Pravoslávie Maxima Gorlického
- 11. 1. /piatok/ 13.00 hod.** Požehnanie novoročného koláča sv. Vasil'a Veľkého pre zamestnancov ÚER v Michalovciach
- 12. 1. /sobota/ účasť na oslavách Rusinskeho Silvestra 2007 v Humennom**
- 13. 1. /nedel'a/ 9.00 hod.** Archijerejská sv. liturgia v chráme Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Nižnej Rybnici, spojená s vysviackou diakona Dušana Tomka na kňaza
- 14. 1. - 26. 1.** pracovná návšteva Grécka
- 16. 1. - 17. 1.** S požehnaním Jeho Vysokopreosvietenosti Anthima, metropolitu solúnskeho, vладыky Juraj bude predsedať slávnostným bohoslužbám na počesť sv. novomučenika Juraja z Janiny, vладыkovho patróna, v bazilike sv. Dimitrija v Soluni, kde je uložená časť svätcových ostatkov
- 20. 1. /nedel'a/ spoluslužbenie sv. liturgie s Jeho Vysokopreosvietenosťou Anthimom, metropolitom solúnskym**
- 27. 1. /nedel'a/ 10.00 hod.** Archijerejská sv. liturgia v Trebišove
- 28. 1. /pondelok/ Požehnanie novoročného koláča sv. Vasil'a Veľkého pre priateľov eparchie**
- 29. 1. /utorok/ zasadanie Eparchiálnej rady v Michalovciach a požehnanie novoročného koláča sv. Vasil'a Veľkého pre jej členov**
- 30. 1. /streda/ 9.00 hod.** Archijerejská sv. liturgia vo Falkušovciach pri príležitosti sviatku Troch svätiteľov
- 16.00 hod.** Vsenočné bdenie v katedrálnej chráme v Michalovciach pri príležitosti sviatku sv. Juraja z Janiny, vладыkovho patróna
- 31. 1. /štvrtok/ 9.00 hod.** Archijerejská sv. liturgia v katedrálnej chráme v Michalovciach pri príležitosti sviatku sv. Juraja z Janiny, vладыkovho patróna, následne stretnutie s hosťami v budove biskupského úradu

Sviatky Christovho Narodenia v katedrálnej chráme v Michalovciach

Študenti a učelia COU sv. Cyrila a Metoda v chráme v Michalovciach

Dňa 13. decembra sa študenti a učelia Cirkevného odborného učilišťa sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach zúčastnili na Molebne z príležitosti sviatku sv. Nikolaja v katedrálnej chráme sv. Cyrila a Metoda. Moleben za študentov a učiteľov slúžil prot. Mgr. Ladislav Fedor, správca farnosti v Podhorodi a prot. ThDr. Štefan Horkaj, miestny duchovný. Po prihovore duchovných na konci bohoslužieb nasledovala akadémia o sv. Nikolajovi - patrónovi štedrosti, ktorá všetkým priblížila pocit radosti a veselosti blížiacich sa Kračunských sviatkov, narodenia Spasiteľa Isusa Christa.

Aj dňa 21. decembra sa študenti a učelia tejto školy zúčastnili v katedrálnej chráme v Michalovciach na Molebne z príležitosti sviatkov Narodenia Spasiteľa Isusa Christa, ktorý slúžil prot. Mgr. Miroslav Janočko, misijný tajomník ÚER MPE, správca farnosti Falkušovce., tiež pri tejto príležitosti predniesol kázeň a odovzdal aj pozdrav Preosvieteného vладыky Juraja, biskupa michalovského. Nasledovala akadémia študentov školy a spev kolied. Prítomným sa prihovorili aj riaditeľ školy, a duchovný Štefan Horkaj všetkým zavinoval starou kračunskou koledou.

Tieto sviatočné stretnutia v závere občianskeho roka všetkých duchovne posilnili a v radosti a veselosti sa rozišli na prázdniny. Nech táto tradícia a zvyky nesú odkaz našich predkov, vo viere a nádeji v pokoj a lásku jedným k druhým.

Sviatky Christovho Narodenia v katedrálnej chráme v Michalovciach

Dňa 24. decembra sme za prítomnosti Preosvieteného vладыky Juraja, biskupa michalovského slúžili Čárske časy a na Štedrý večer o 20.00 hodine Veľké povelčerie. Prítomný bol aj arcibiskup prešovský a Slovenska Ján, ktorý poslúžil litiu. Na

utrenni sa k veriacim prihovoril Preosvietený vладыky Juraj, biskup michalovský.

... Božij Syn dnes narodilsja, Viflejemí novina, Nova radosť stala, jaka nebivala ... a iné koledy, nám ešte viac priblížili radosť a veselé sviatky Narodenia Isusa Christa. Jeden druhému sme si boli bližšie, lebo aj tieto koledy nás zbližovali a cítili sme, že nie sme osamotení. Sviatky Narodenia Christovho, tradície a zvyky nás vedia vždy zjednotiť a my sa spoločne radujeme a veselíme z týchto sviatkov každý rok.

25. decembra, v prvý sviatočný deň prvú Sv. liturgiu slúžil duchovný Štefan Horkaj. Preosvietený vладыky Juraj, biskup michalovský slúžil o 10.00 hod. Archijerejskú sv. liturgiu spolu s d.o. Prof. Jánom Šafinom, prot. Petrom Semanom a protodiakonom Jánom Holoničom. Na konci liturgie vладыky Juraj pozdravil veriacich a poprial im radosť sviatku Christovho Narodenia.

Liturgia sv. apoštola Jakuba

V nedeľu 30. decembra, sa v katedrálnej chráme sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach slúžila Sv. liturgia sv. apoštola Jakuba.

Túto starobylú liturgiu slúžil Preosvietený Juraj, biskup michalovský, d.o. Prof. Ján Šafin, a d.o. Václav Ježek, správca farnosti Markovce. Kázňou sa k veriacim prihovoril vладыky Juraj a predstavený katedrálneho chrámu ThDr. Štefan Horkaj.

Všetci prítomní mali možnosť poznať túto liturgiu, o ktorej sme vedeli, že existuje, ale nemali sme možnosť sa jej zúčastniť, vypočuť si ju.

Okrem Jakubovej liturgie poznáme Liturgiu sv. Jána Zlatoustého (ktorú slúžime počas celého roka), sv. Bazila Veľkého (ktorá sa slúži 10 ráz v roku) a Liturgiu vopred posvätených darov sv. Gregora Dvojeslova (ktorá sa slúži počas Veľkého pôstu, každú stredu a piatok).

Prot. ThDr. Štefan Horkaj

POZVÁNKA

Jeho preosvietenosť Juraj,
biskup michalovský

požýva všetkých na oslavy sviatku

sv. novomučenika Juraja z Janiny,
svojho patróna

do katedrálneho chrámu sv. Cyrila a Metoda
v Michalovciach,

kde bude 31. januára 2008 o 9.00 hod.

slúžená Archijerejská sv. liturgia,
pri ktorej budú vystavené ostaky
sv. novomučenika Juraja

CIRKEVNÉ SOU V MICHALOVCIACH

MLADÝ REMESLNÍK 2007

Na 13. ročníku výstavy výrobkov a služieb žiakov stredných odborných učilišť a združených stredných škôl MLADÝ REMESLNÍK 2007, ktorá sa uskutočnila v dňoch 15. a 16. novembra 2007 v priestoroch SOU stavebného v Prešove, sa prezentovalo aj Cirkevné stredné odborné učilište sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach.

Škola sa predstavila výrobkami žiakov študijných odborov odevníctvo a umelecko - remeselné práce ako aj učebného odboru zlatník a klenotník.

Zaujala najmä kolekcia barokových odevov, zhotovená žiakmi študijného odboru odevníctvo, prezentovaná zástupcom riaditeľa pre praktické vyučovanie Pavlom Steinerom, ktorá získala cenu TOP VÝROBOK výstavy výrobkov a služieb žiakov SOU a ZSS v kategórii textil.

Ukážkami svojich remeselných zručností sa

prezentovali žiaci 3. ročníka učebného odboru zlatník a klenotník Peter Kolesár a Marcel Vanát, ktorí predvádzali technologické postupy ručnej výroby šperkov.

Žiačka 2. ročníka študijného odboru vlasová kozmetika Miriam Balogová sa prezentovala ukážkami najnovších trendov v účesovej tvorbe.

Úspešnou účasťou na tomto podujatí sa Cirkevné SOU sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach pozitívne zapísalo do povedomia návštevníkov výstavy z radov pedagógov, žiakov i širokej verejnosti.

Bc. Dana Pallajová
majsterka odbornej výchovy
Cirkevné SOU Michalovce

ZO ŽIVOTA PRAVOSLÁVNEJ CIRKVI V ČESKÝCH KRAJINÁCH A SLOVENSKU

Blaženejší metropolita Krištof navštívil Ruskú Pravoslávnu Cirkev

Počas svojej návštevy Ruska z príležitosti chrámového sviatku Zastupiteľstva Pravoslávnej Cirkvi v Českých krajinách a Slovensku, navštívil 17. decembra 2007 metropolita Krištof chrám moskovského zastupiteľstva Pravoslávnej cirkvi v Amerike, chrám

sv. veľkomučeníce Jekateriny na Vspole, kde poslúžil moleben k sv. Jekaterine.

Tu Blaženejšieho vладыky Krištofa v mene Blaženejšieho metropolitu celej Ameriky a Kanady Hermana. pozdravil predstavený chrámu archimandrita Zachej. Vладыky Krištof sa vyjadril, že takéto stretnutia svedčia o jednote medzi kresťanmi miestnych Pravoslávnych Cirkvi.

Po molebne nasledovalo stretnutie, ktorého sa zúčastnili biskup Krasnohorský Savva, predstavený moskovského zastupiteľstva Pravoslávnej Cirkvi v Českých krajinách a Slovensku, prot. Alexij Juščenko, duchovenstvo chrámu sv. veľkomučeníce Jekateriny a tiež zástupcovia Ruskej štátnej dumy.

V ten istý deň vладыky Krištof v Bibliotéke „Ruskoje za-

rubežije“ predstavil svoje dve nové knihy, ktoré vyšli v ruštine: kniha o histórii miestnych cirkvi „Svet Pravoslávia“ a kniha o Archimandritovi Andrejovi (Kolomackom).

18. decembra sa Blaženejší vладыky Krištof stretol v Patriaršej rezidencii s Jeho svätosťou patriarchom Moskovským a celej Rusi Alexejom II. Vo svojom spoločnom rozhovore sa predstavitelia oboch cirkvi dotkli otázok týkajúcich sa medzikonfesionálnych i medzivpravoslávnych vzťahov, s ktorými sa v poslednej dobe Cirkev stretáva.

Patriarcha Alexej vyzdvihol principiálny postoj aký zaujala Pravoslávna Cirkev v Českých krajinách a Slovensku ohľadne problémov medzi niektorými miestnymi pravoslávnyimi cirkvami.

Vладыky Krištof sa vyjadril, že naša Cirkev v Českých krajinách a Slovensku podporuje stanovisko Matky Cirkvi – Ruskej Pravoslávnej Cirkvi.

Rozhovor predstaviteľov oboch cirkvi sa dotkol aj Ravnenského incidentu, kedy delegácia Ruskej cirkvi bola nútená opustiť zasadanie a uzhodli sa, že podobné incidenty nenapomáhajú k posilňovaniu vzťahov medzi Miestnymi Pravoslávnyimi Cirkvami.

zdroj: patriarchia.ru

